

Stalino KELIU

Eina 8-ji metal

1953 metų
lapkričio 14 d.,
šeštadienis
Nr. 90 (753)

Kaina 15 kp

Lietuvos Komunistų partijos Kupiškio rajono komiteto
ir rajono Darbo žmonių deputatų tarybos organas

*Proletarinio internacionalizmo idėjų su-
cementuota, galingoji demokratijos ir so-
cializmo šalių stovykla tvirtai žengia to-
lesnio pakilimo keliu visose ekonominio,
politinio ir kultūrinio gyvenimo srityse,
daro vis didesnę ir teigiamą įtaką tarp-
tautinei situacijai pažangos, taikos ir de-
mokratijos interesais.*

(Is drg. K. J. Vorosilovo pranešimo iškilmingame
Maskvos Tarybos posėdyje 1953 metų lapkričio 6 d.)

Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 36-osios metinės

Drg. K. J. VOROŠILOVO pranešimas iškilmingame Maskvos Tarybos posėdyje 1953 m. lapkričio 6 d.

Draugai!

Šiandien mūsų Tėvynės tautos ir viso pa-
saulio darbo žmonės iškilmingai pažymi Di-
džiosios Spalio socialistinės revoliucijos trisde-
šimt šeštąsias metines.

Prieš trisdešimt šešerius metus mūsų šalies
darbininkų klasė sąjungoje su vargingąja vals-
tietija, vadovaujama Komunistų partijos, prieš-
kyje su žmonijos genijumi nemirtinguoju Leninu,
pralaužė imperializmo frontą ir įtvirtino viename
žemės šeštadalyje proletariato diktatūrą, darbinin-
kų ir valstiečių valdžią.

Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos
pergalė 1917 metais reiškė pagrindinį posūkį pa-
saulinėje žmonijos istorijoje.

Ir per kiekvienas naujas Didžiojo Spalio me-
tines vis ryškiau ir labiau nenuginčijamai visam
pasauliui iškyla galinga kurlamoji nugalėjusio
socializmo jėga.

Mūsų tarybinė liaudis, vadovaujama didžio-
sios Komunistų partijos, pirmą kartą istorijoje
sukūrė socialistinę visuomenę, nurodžiusi kitų
šalių tautomis kelią išsivaduoti iš išnaudotojų
priespaudos, kelią į laisvą ir laimingą gyvenimą.
Dabar tuo keliu kartu su mumis žengia didžioji
kinų tauta, liaudies demokratinių šalių ir Vokie-
tijos Demokratinės Respublikos darbo žmonės.

Didvyriškoji Korėjos Liaudies Demokratinės
Respublikos liaudis, apgynusi savo laisvę ir ne-
prikllausomybę išsivadavimo kovoje prieš impe-
rialistinius grobuonis, su milžinišku darbo paki-
limu atkuria karo sugriautą ūkį.

Tarybinė liaudis, kupina neišsenkamų kūry-
binių jėgų, sutinka Spalio trisdešimt šeštąsias
metines dideliais laimėjimais visose ūkinės ir
kultūrinės statybos srityse.

Mūsų laimėjimai taikioje statyboje yra tary-
binės liaudies pasididžiavimas, didžiuojasi jais ir
visų šalių darbo žmonės. Tarybų Sąjungą jie lai-
ko taikos ir nacionalinės neprikllausomybės tvir-
tove, didžiu pavyzdžiu kovos už geresnę žmo-
nijos ateitį.

Draugai!

Metai, skiriantieji mus nuo Didžiojo Spalio
trisdešimt penktųjų metinių, buvo kupini didžiū-
lės reikšmės įvykių.

Istorinis etapas partijos ir Tarybų valstybės
gyvenime buvo Komunistų partijos XIX suva-
žiavimas. Jis įvyko ženkle tarybinės liaudies
vienybės ir beribio pasitikėjimo savąja, mūšiuo-
sė išmėginta Komunistų partija bei jos Centro
Komitetu. Mūsų suvažiavimo nutarimai įdvasino
tarybinius žmones, įkvėpė juos naujiems žyg-
darbiams.

Sunkus praradimas partijai, Tarybų Sąjungos
tautomis, visai pažangiajai žmonijai buvo praėjus-
iais metais mūsų didžiojo vado, genialiojo kar-
vedžio Josifo Visarionovičiaus Stalino mirtis.

Trisdešimt metų po V. I. Lenino mirties
J. V. Stalinas, pelnęs liaudies ir partijos visuot-
inį pripažinimą ir beribį pasitikėjimą, vieningai
apsuptas savo ištikimų bendražygių, nenukryp-
tamai vedė partiją ir šalį Lenino keliu. Per tuos
metus mūsų šalis mūšiuose, įveikdama istorijoje
neregėtus sunkumus, išaugo į galingą socialisti-
nę valstybę. Su nematyta jėga atsiskleidė mūsų
liaudies, tikrojo istorijos kūrėjo, naujos, komu-
nistinės visuomenės statytojo, kūrybinės jėgos.

Mūsų Komunistų partija, kurią įkūrė ir iš-
auklėjo genialusis Leninas ir jo nemirtingojo rei-
kalo tęsėjas didysis Stalinas, yra stipri beribe
liaudies masių meile ir atsidavimu. Su savo
Centro Komitetu priešakyje mūsų partija tvirtai
veda šalį į naujas pergalės kovos už komunizmą.

Tarybų Sąjungos Komunistų partija šiemet
pažymėjo reikšmingą istorinę datą — savo gy-
vavimo penktiasdešimtmetį.

Pusšimtmetine didvyriška kova už darbo žmo-
nių išvadavimą iš carinės ir dvarininkinės-kapi-

talistinės priespaudos, už revoliucinį visuome-
nės pertvarkymą, už komunizmo pergalę mūsų
šlovingoji partija nusipelnė beribę mūsų Tėvy-
nės darbo žmonių ir plačiųjų viso pasaulio ma-
sių meilę.

Šlovė mūsų didžiajai Komunistų partijai ir jos
koviniam štabui — Centro Komitetui! (Audringi,
ilgai trunkantieji plojimai).

Draugai!

Komunistų partijos politikos gyvybinę jėgą
sudažo tai, kad ji, išreikšdama svarbiausius liau-
dies interesus, pagrįsta giliu moksliniu objekty-
viųjų visuomenės vystymosi dėsnių pažinimu.
Visuose komunistinės statybos etapuose partija
savo politikoje nuolat vadovaujasi pagrindiniu
socializmo ekonominiu dėsniu — užtikrinti mak-
simalų nuolat augančių materialinių ir kultūrinių
visos visuomenės reikmių patenkinimą, nenu-
trūkstantai didinant ir tobulinant socialistinę ga-
mybą aukščiausios technikos pagrindu.

Apginkluota Komunistų partijos XIX suvaži-
avimo nutarimais, tarybinė liaudis sėkmingai vyk-
do penkmečio plano užduotis.

Mūsų socialistinės pramonės 1953 metų de-
šimties mėnesių darbo rezultatai rodo, kad tre-
čiųjų penkmečio metų planas vykdomas sėk-
mingai.

Bendroji pramonės produkcija per praėjusius
šių metų dešimt mėnesių palyginti su atitinkamu
praėjusių metų laikotarpiu padidėjo 10,5 procen-
to ir viršija 1940 metų lygį apie pustrėčio karto.

Visos socialistinio liaudies ūkio šakos vys-
tomos techninės pažangos pagrindu. Stam-
biųjų pasaulyje hidroelektrinių statyba, naujų
įvairiausių, labai našių, galingų staklių ir me-
chanizmų, naujausių žemės ūkio mašinų įdiegi-
mas į gamybą yra vienas iš ryškių sėkmingo
materialinės-techninės komunizmo bazės kūrimo
rodiklių.

Neabejotini laimėjimai yra pasiekti vystant
mokslą ir socialistinę kultūrą.

Tarybiniai mokslininkai nuolat turtina mokslą
naujausiais atradimais visose mokslo srityse. Mū-
sų liaudis jaučia didelę pagarbą ir dėkingumą
visiems savo mokslininkams ir mokslo bei kul-
tūros darbuotojams ir teisėtai didžiuojasi jų at-
kakliu ir garbingu darbu Tėvynės labui.

Vystosi tarybinės liaudies literatūra ir menas.
Tarybiniai rašytojai, teatro veikėjai, dailininkai,
kompozitoriai dirba liaudies labui.

Tiesa, mes vis dar nepakankamai patenkiname
augančias tarybinių žmonių dvasines reikmes.
Tačiau nėra abejojimo, kad literatūros, kino ir
teatro darbuotojai, dailininkai ir kompozitoriai,
visų kitų meno šakų veikėjai paskirs visas jėgas
savo meistriškumui tobulinti ir sukurs naujus
kūrinius, prideramai vaizduojančius mūsų liau-
dies ir užsienio šalių tautų didvyrišką gyvenimą
ir kovą.

Laimėjimai vystant socialistinę ekonomiką ir
mokslą užtikrino tolesnį tarybinės liaudies ma-
terialinės gerovės pakilimą. Per pastaruosius 28
metus liaudies vartojimo reikmenų gamyba mū-
sų šalyje padidėjo dvylika kartų. 1953 metais
liaudies vartojimo reikmenų gamybos apimtis
viršys prieškarinių 1940 metų lygį 72 procentais.

Šiais metais partija ir vyriausybė praėjusių
metų pavyzdžiu įvykdė šeštą iš eilės valstybinių
mažmeninių kainų sumažinimą pramonės ir mais-
to prekėms. To išdavoje gyventojai papildomai
prie kitų pajamų gavo 46 milijardus rublių. Jei-
gu atsižvelgsime, kad dėl naujo kainų sumažini-
mo atpigo prekės ir kolūkinėje rinkoje, tai gy-
ventojai, skaičiuojant metams, gavo ne mažiau
kaip 53 milijardus rublių naudos.

Per dešimt 1953 metų mėnesių parduota gy-
ventojams 20 procentų daugiau prekių, negu per
atitinkamą praėjusių metų laikotarpį.

Išdavoje priemonių, kurių partija ir vyriausy-
bė ėmėsi prekių apyvartai toliau plėsti, prekybos
tinklas jau šiais metais papildomai prie metinio
plano gaus prekių daugiau kaip už 37 milijardus
rublių.

Rūpinimasis tarybinės liaudies gerove yra
svarbiausias Komunistų partijos ir Tarybinės vy-
riausybės uždavinys. Savo kalboje TSRS Aukš-
čiausiosios Tarybos penktojoje sesijoje TSRS
Ministrų Tarybos Pirmininkas drg. G. M. Ma-
lenkovas ypatingai pabrėžė, kad Komunistų par-
tija ir Tarybinė vyriausybė laiko savo svarbiau-
siu uždaviniu vidaus politikos srityje rūpinimąsi
liaudies gerove, nenukrypstant darbininkų, kol-
ūkiečių, inteligentijos, visų tarybinių žmonių
materialinės gerovės kėlimą.

Sutinkamai su tuo partija ir vyriausybė pa-
staruoju laiku priėmė eilę labai svarbių nutarimų,
kurių įgyvendinimas turi užtikrinti smarkų liau-
dies vartojimo reikmenų gamybos pakilimą, to-
lesnį galingą žemės ūkio išvystymą, ryžtingą
tarybinės prekybos pagerinimą ir didelį prekių
apyvartos išaugimą, gyvenamųjų namų statybos
išplėtimą ir eilę kitų priemonių.

Visi šie nutarimai yra persunkti didžiulio
partijos ir vyriausybės rūpinimosi liaudies gero-
ve, tuo, kad per trumpą laiką būtų žymiai pakel-
tas miesto ir kaimo darbo žmonių gyvenimo lygis.

Šie istoriniai nutarimai reiškia naują etapą
tarybinės ekonomikos vystymesi, kai mes, greta
sparčių sunkiosios industrijos vystymo tempų,
iškeliamo uždavinį smarkiai pakelti liaudies ūkio
šakas, tiesiogiai aptarnaujančias liaudies varto-
jimą. Žemės ūkio, lengvosios ir maisto pramo-
nės forsuoto vystymo politika yra tolesnis lo-
giškas vystymas socialistinio industrializavimo,
kuris pilnutinai atitinka socializmo pagrindinio
ekonominio dėsniu ir viso socialistinio liaudies
ūkio planingo, proporcingo vystymo dėsniu
reikalavimus.

Draugai!

Partija ir vyriausybė didžiai rūpinasi visapu-
sišku mūsų socialistinio žemės ūkio stiprinimu
ir tolesniu vystymu. Partijos CK rugsėjo Plenu-
mas, specialiai skirtas klausimui dėl žemės ūkio
tolesnio išvystymo, visapusiškai apsvartė šį
klausimą ir priėmė istoriškai svarbius nutarimus.

[Nukelta į 2-rą psl.]

Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 36-osios metinės

Drg. K. J. VOROŠILOVO pranešimas iškilmingame Maskvos Tarybos posėdyje 1953 metų lapkričio 6 d.

[Atkelta iš 1-jo psl.]

Pažymėjęs stambius laimėjimus vystant socialistinį žemės ūkį, CK Plenumas tuo pat laiku su visu bolševikinių tiesumų nurodė žemės ūkio vystymosi tempų atsilikimą nuo pramonės augimo ir nuo gyventojų reikmių vartojimo reikmenims augimo tempų. Savo išsamiaame pranešime Plenumo partijos Centro Komiteto pirmasis sekretorius draugas N. S. Chruščiovas pabrėžė, kad pas mus susidarė aiškus neatitikimas tarp mūsų stambiosios industrijos, miesto gyventojų skaičiaus, materialinės darbo žmonių masių gerovės augimo tempų, iš vienos pusės, ir žemės ūkio gamybos šiuolaikinio lygio, iš kitos pusės.

Atsilikimas tokių svarbių žemės ūkio šakų, kaip gyvulininkystė, bulvių, daržovių gamyba, lėtina tolesnį lengvosios bei maisto pramonės vystymą ir smarkiai stabdo kolūkių bei kolūkiečių pajamų augimą.

TSKP CK rugsėjo Plenumo nutarimas ir paskesnieji partijos bei vyriausybės nutarimai numato stambias priemones, kurių tikslas yra toliau stiprinti kolūkinę santvarką, vystyti gyvulininkystę, didinti daržovių, bulvių gamybą, kelti grūdinių, techninių ir aliejinųjų kultūrų derlingumą ir tuo pagrindu būtinai pakelti visos kolūkinės valstietijos masės gerovę.

Numatytos rimtos priemonės MTS darbui iš pagrindų pagerinti. Mašinų-traktorių stotys — tai kolūkinės santvarkos industrinė-materialinė-techninė bazė. Reikia, kad jos pilnu mastu taptų lemiamą ir organizuojančią kolūkinės gamybos vystymo jėga.

Siekiant įgyvendinti numatytas priemones ir užtikrinti smarkų socialistinės žemdirbystės bei gyvulininkystės pakilimą, jau 1953 metais žemės ūkiui išvystyti pagal valstybinį biudžetą, kitų valstybinių lėšų, o taip pat pačių kolūkių lėšų sąskaita bus įdėta apie 70 milijardų rublių. Šiemet žemės ūkis gauna 150 tūkstančių traktorių (skaičiuojant 15-jėgiais), 42 tūkstančius kombainų ir daugiau kaip du milijonus įvairių žemės ūkio padargų bei mašinų. Tai didelė pagalba.

Bet svarbiausias iš visų pagalbos mūsų kolūkiniam ūkiui pavidalų yra pagalba kadrų. Kadrai lemia viską. Dabar, kai partija ir visa liaudis nori, kad mūsų žemės ūkis greit pakiltų į socialistinės industrijos, darbo žmonių augančių reikmių lygį, o kolūkių ir kiekvieno kolūkiečio pajamingumas smarkiai padidėtų, partija kreipėsi į visus žemės ūkio specialistus ir mechanizatorius su šaukimu stoti į pirmąsias gretas, į liniją kovos už grūdų, mėsos, pieno, bulvių, daržovių gamybos didinimą. Šis partijos šaukimas susilaukė karšto atgarsio, ir jau žymus skaičius žemės ūkio specialistų, inžinierių ir technikų pradėjo dirbti mašinų-traktorių stotyse ir kolūkiuose.

Sprendžiant uždavinius, kuriuos partija ir vyriausybė iškėlė žemės ūkiui, didelis vaidmuo priklauso partinėms organizacijoms, komjaunimui, moterims kolūketėms, MTS ir tarybinių ūkių partininkams ir nepartininkams darbuotojams. Tik jų darbo entuziazmas, jų veiksminga kūryba gali užtikrinti per trumpą laiką visapusišką žemės ūkio išvystymą, pakelti jo pajamingumą.

Draugai!

Sėkmingas išsprendimas didelio uždavinio — sukurti šalyje vartojimo reikmenų gausumą — tiesiogiai priklauso nuo mūsų pramonės darbo tolesnio pagerinimo. Ūkinio vadovavimo tobulinimas, pramonės įmonių darbo kultūros kėlimas, pramonės produkcijos kokybės gerinimas ir savikainos mažinimas turi būti mūsų dėmesio centre.

Savikainos mažinimas — ypatingai svarbus socialistinio sukaupimo šaltinis. Yra žinoma, kad tik per vienerius 1952 metus iš pramonės produkcijos savikainos sumažinimo šalis gavo 46 milijardų rublių ekonomiją. O juk tai tėra tik dalis to, ką galima gauti, jeigu mes dirbtume geriau.

Tuo tarpu pas mus yra dar nemaža fabriku ir gamyklų, kurie neįvykdo valstybinių darbo našumo kėlimo užduočių, prileidžia broką darbe, blogai kovoja už aukštą produkcijos kokybę, už jos savikainos sumažinimą.

Ūkinių vadovų, įmonių direktorių, inžinierių, techninių darbuotojų, darbininkų bei visų darbo žmonių, visų pirma, suprantama, atitinkamų ministerijų pirmiausia pareiga yra likviduoti esamus darbo trūkumus, užtikrinti naujos technikos

įdiegimą ir įsisavinimą, pagerinti darbo organizavimą ir pasiekti žymų našumo padidinimą, kartu būtinai pagerinant produkcijos kokybę.

Partinių, tarybinių, profsąjunginių ir komjaunimo organizacijų uždavinys yra visokeriopai vystyti masių aktyvumą ir iniciatyvą, dar labiau išplėsti socialistinį lenktyniavimą už gamybinių planų įvykdymą ir viršijimą, už darbo našumo pakėlimą ir produkcijos savikainos sumažinimą, už aukštą jos kokybę.

Tarybinės liaudies kūrybinės jėgos yra neišsemiamos.

Patriotinio tarnavimo liaudžiai pavyzdys yra mūsų šauniųjų gamybos pirmūnų darbas. Šie puikieji žmonės, mūsų didžiosios liaudies sūnūs ir dukros, yra pavyzdys visiems tarybininkams darbo žmonėms. Jų patyrimas turi būti plačiai skleidžiamas, tapti visų darbo žmonių darbo veiklos pagrindu.

Genialusis Leninas ir jo reikalo tęsėjas didysis Stalinas ne kartą yra nurodę, kad tarybinės santvarkos jėgos ir tvirtumo pagrindas yra darbininkų klasės ir valstietijos sąjunga. Neišardomą darbininkų klasės ir darbo valstietijos sąjungą jie laikė aukščiausiuoju proletariato diktatūros principu. Komunistų partijai vadovaujant, darbininkų klasės ir valstietijos sąjunga buvo toji lemiančioji jėga, kuri užtikrino mums pergalę 1917 metų spalį ir pergalingą žengimą socialistinio statybos mūsų šalyje keliu. Šios sąjungos tvirtumas yra laidas ir mūsų tolesniam žengimui keliu į komunizmą. Partijos ir vyriausybės priemonės, skirtos žemės ūkiui išvystyti ir liaudies gerovei pakelti, dar labiau padės stiprinti darbininkų klasės ir valstietijos sąjungą, visos mūsų liaudies moralinę-politinę vienybę.

Draugai!

Ypatingai didis Spalio revoliucijos iškovojo masų sukūrimas daugianacionalinės Tarybų valstybės, kuri amžiams sucementavo TSRS tautų draugystę. Mūsų šalis nežino nacionalinės nesantaikos. Spalio revoliucija sudarė sąlygas visų didžiojoje mūsų Tėvynėje gyvenančiųjų tautų ekonomikos ir kultūros audringam augimui.

Mes esame didelio įvykio išvakarėse — ateinančiųjų metų sausio mėnesį sukanka 300 metų nuo tos dienos, kai Ukraina susijungė su Rusija. Tai yra ne tik rusų ir ukrainiečių didelė šventė — tai didis visų Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos tautų triumfas.

Rusų bei ukrainiečių tautų ir visų kitų gausių mūsų didžiosios Tėvynės tautų broliška, nesuardoma sąjunga ir draugystė yra neįveikiamųjų daugianacionalinės Tarybų valstybės jėgų šaltinis.

Tegyvuoją neišardomą brolišką didžiosios Tarybų šalies tautų draugystę! (Audringi, ilgai nenutylantieji plojimai).

Viena iš svarbiausių pergalingos komunizmo statybos mūsų šalyje sąlygų yra tolesnis Tarybų valstybės stiprinimas. Tarybos, kaip nauja, demokratiškiausia valstybės valdymo forma, išlaikė išmėginimą kovoje už liaudies laisvę ir laisvę. Mes turime visokeriopai stiprinti Tarybų valstybę, tobulinti Tarybų darbą, stiprinti jų ryšius su plačiausiomis liaudies masėmis.

Kartu mūsų uždavinys yra visokeriopai stiprinti Tarybų valstybės Ginkluotąsias pajėgas, būdintas mūsų Tėvynės laisvės ir nepriklausomybės sargyboje, mūsų taikingosios liaudies taikaus kurlamojo darbo sargyboje. (Plojimai).

Tarybiniai žmonės kupini energijos ir pasiryžimo dirbti vardan naujų pasiekimų komunizmo statyboje, vardan socialistinės Tėvynės klestėjimo. Išmintingas Komunistų partijos, jos Centro Komiteto ir Tarybinės vyriausybės vadovavimas yra laidas tolesnio sėkmingo mūsų šalies žengimo pirmyn, komunistinės visuomenės sukūrimo keliu.

Draugai!

Milžiniškas taikaus kurlamojo darbo užmojis, Komunistų partijos ir vyriausybės neregėto maso ir reikšmės priemonės, kurių tikslas yra toliau vystyti liaudies ūkį, nepaliaunamai kelti tarybinių žmonių materialinę gerovę, kuo akivaizdžiausiai liudija apie taikingą mūsų partijos ir Tarybų Sąjungos vyriausybės politikos pobūdį.

Tarybinė vyriausybė su jai būdinga energija ir nuoseklumu visuomet vykdė ir vykdo politiką, kuri yra nukreipta į taikos visame pasaulyje išsaugojimą ir stiprinimą, į vystymą gerų kai-

myninių santykių su visomis šalimis, į vystymą ir stiprinimą tarptautinių ekonominių ryšių.

Ši mūsų užsienio politikos generalinė linija buvo ir lieka nepajudinama.

Imperialistų stovykla su JAV reakcinėmis jėgomis priešakyje veda naujo karo rengimo liniją. Visiems yra žinoma, kad uoliomis JAV agresyviųjų sluoksnių pastangomis tęsiamas ir vis labiau išpučiamas „šaltasis karas“. Ne nutraukiama, o stiprinama nežabota nešvari šmeižikiška kampanija prieš Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungą ir kitas taikingas šalis. Jungtinių Amerikos Valstybių vyriausybė demonstratyviai skiria ardomajai veiklai demokratinės stovyklos šalyse šimtus milijonų dolerių, tęsia „ginklavimo“ varžybų politiką, lipdo karines gruputes ir įtemptai sudaro tankų karinių bazių tinklą visai arti demokratinės stovyklos šalių sienų. Visi šie faktai, suprantama, negali nekelti rimto visų taikingųjų tautų nerimo.

Stambus indėlis į tarptautinio įtempimo sušvelninimą yra paliaubų pasirašymas ir kraujo liejimo nutraukimas Korėjoje. Yra žinoma, kad Tarybų Sąjunga petys petin su Kinijos Liaudies Respublika ir liaudies demokratijos šalimis neuilstamai kovojo už nutraukimą šio žiauraus, korėjiečių tautai primesto, neteisingo, grobiško karo.

Dabar, kai agresorių planai Korėjoje sužlugę, naudinga dar kartą priminti apie kai kurias išdėmetinas Korėjos karo pamokas.

Imperialistiniai agresoriai svajojo ginkluotos intervencijos Korėjoje keliu pavergti korėjiečių tautą, o kartu nuskandinti kraujuje ir pakilusiu į kovą už savo nepriklausomybę ir demokratines laisves Azijos bei Ramiojo vandenyno tautų nacionalinį-išsivadavimo judėjimą.

Bet agresoriai nori, o tautos, ginančios savo laisvę ir nepriklausomybę, — sprendžia.

Ivykiai Korėjoje parodė, kad Azijos tautos kupinos pasiryžimo ginti savo nacionalinę laisvę ir nepriklausomybę, neleisti sudaryti Tolimuosiuose Rytuose naujo pasaulinio karo židinį.

Imperialistai turėtų suprasti tą tiesą, jog seniai praėjo laikai, kai jie nevaržomai galėjo komanduoti pavergtosios kolonijinių ir priklausomųjų šalių tautomis. Istoriniame tų tautų likime įvyko pagrindinis posūkis. Azijos tautos nori būti visiškai savo žemės ir savo likimo šeimininkai.

Azijoje gimė didi liaudies demokratinės valstybės — Kinijos Liaudies Respublika, kuri yra stabilizuojantis taikos ir pažangos veiksnys tiek Azijoje, tiek ir visame pasaulyje. Ši didžioji šalis trukdo imperialistams nebaudžiamai vykdyti politiką, kuri yra nukreipta į Azijos pavertimą naujo pasaulinio karo židiniu. Ji yra galinga pavergtųjų Rytų tautų tvirtovė jų kovoje už laisvę, demokratiją ir tikrąją nepriklausomybę.

Ryšium su tuo negalima nepaliesiti pozicijos, kurią užima imperialistinės valstybės, trukdančios atkurti pagrįstas Kinijos Liaudies Respublikos teises Suvienytųjų Nacijų Organizacijoje. Toji pozicija, be abejo, padeda toliau palaikyti tarptautinį įtempimą. Negalima ignoruoti didžiosios kinų tautos sprendžiant svarbiausias tarptautines problemas, ypač liečiančias Tolimuosius Rytus. Be aktyvaus Kinijos Liaudies Respublikos dalyvavimo negalima rimtai kalbėti apie galimybę sumažinti tarptautinių santykių įtempimą ir sureguliuoti Azijos problemas.

Paliaubų pasiekimas Korėjoje sudarė palankią dirvą tarptautinės situacijos įtempimui sušvelninti. Tai tačiau nepatenkina imperialistinių valstybių, į kurių planus neįeina tarptautinių santykių normalizavimas. Apie tai liudija, pavyzdžiui, tas faktas, kad Vakarų valstybės nutyli tarybinį pasiūlymą apsvarstyti JAV, Anglijos, Prancūzijos, Tarybų Sąjungos ir Kinijos Liaudies Respublikos atstovų pasitarime bendras priemones tarptautinių santykių įtempimui sumažinti. Apie tą patį kalba ir pozicija, kurią JAV valdantieji sluoksniai užėmė klausimu dėl politinės konferencijos Korėjai. Toji pozicija negali nekelti nerimo visiems, kurie siekia kuo greičiausiai galutinai sureguliuoti Korėjos problemą ir taikiai išspręsti kitus neišspręstus Tolimųjų Rytų klausimus. Amerikos atstovai nenori paversti politinės konferencijos „apvalaus stalo“ konferencija, kurioje susitiktų ne tik karlavusios pusės, bet ir suinteresuotosios neutralios valstybės. Reikia

[Nukelta į 3-įjį psl.]

Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 36-osios metinės

Drg. K. J. VOROŠILOVO pranešimas iškilmingame Maskvos Tarybos posėdyje 1953 m. lapkričio 6 d.

(Atkelta iš 2-ro psl.)

kartu pažymėti, kad tokia stambi Azijos valstybė, kaip Indija, turi nemažus nuopelnus dėl to, kad karui Korėjoje buvo padarytas galas. Tačiau JAV bevelija aplenkti Indiją, atsisakydamos pakviesti ją ir eilę kitų neutralių šalių dalyvauti politinėje konferencijoje Korėjai. Kaip matyti, imperialistiniai agresoriai neišsižadėjo savo beprotiškų planų pavergti Azijos tautas su savo agresijos išplėtimo pagalba.

Sunku pervertinti ir tą reikšmę, kurią įgyja sušvelninant dabartinį tarptautinį įtempimą Vokietijos klausimo išsprendimas.

Tarybų Sąjunga, susirūpinusi taikos Europoje išsaugojimu bei sutvirtinimu ir atsižvelgdama į vokiečių tautos nacionalinius interesus, ne kartą kreipėsi į Vakarų valstybes su pasiūlymais teisingai išspręsti Vokietijos problemą. Tarybinė vyriausybė yra įsitikinusi, kad Vokietijos klausimą galima ir reikia išspręsti taikos interesais, atsižvelgus į vokiečių tautos nacionalinius lūkesčius, sušaukiant taikos konferenciją taikos sutarties su Vokietija klausimui apsvastyti, laikinajai bendravokiškai vyriausybei sudaryti bei bendravokiškiems rinkimams įvykdyti ir palengvinti Vokietijos finansinėms-ekonominėms prievolėms, susijusioms su karo padariniais.

Vakarų valstybių nusistatymas tarybinių pasiūlymų atžvilgiu nerodo, kad jos siektų teisingai sureguliuoti Vokietijos klausimą. Jis nerodo ir šių valstybių noro bent atsižvelgti — nekalbant jau apie gerbimą — į vokiečių tautos nacionalinius interesus. Visuose savo atsakymuose į Tarybų Sąjungos pasiūlymus jos apeina visas svarbias Vokietijos problemos puses, kaip klausimą dėl taikos sutarties, dėl bendravokiškos vyriausybės sudarymo, dėl Vokietijos finansinių-ekonominių prievolių palengvinimo. Jos į pirmą planą veidmainiškai iškelia vadinamųjų bendravokiškųjų rinkimų klausimą, nors lieka nesuprantama, kaip galima kalbėti apie bendravokiškus rinkimus, kai Vokietija yra suskaldyta į dvi dalis, kaip galima kalbėti apie bet kokius rinkimus, jeigu Vokietijoje nėra bendravokiškos vyriausybės.

Be to, kasdieninė Vakarų valstybių politika Vokietijos atžvilgiu demaskuoja tikruosius jų ketinimus, kurie yra nukreipti ne į taikos sustiprinimą Europoje, o į Vakarų Vokietijos pavertimą naujo karo židiniu Europoje. JAV ir Anglijos valdantieji sluoksniai atvirai vykdo Vakarų Vokietijos remilitarizavimo politiką, jie forsuoja ten atkūrimą ginkluotųjų pajėgų, kurios turi, pagal jų sumanymus, sudaryti jų lipidomos agresyvios „Europos armijos“ branduolį. Ypatinai atvira tapo vokiškojo militarizmo atgaivinimo politika pastaruoju laiku, po rinkimų į Bonos bundestagą. Karingi Vakarų Vokietijos militaristiniai sluoksniai atvirai daro revanšistinius pareiškimus, nukreiptus prieš Vokietijos Demokratinę Respubliką, Lenkijos ir Čekoslovakijos liaudies respublikas, prieš Tarybų Sąjungą. Jie grasina Prancūzijai ir ypatingai Vokietijos Demokratinę Respublikai. Šioms kalboms visiškai pritarė JAV ir Anglijos vadovaujantieji veikėjai, kurie pareiškia, kad tuo atveju, jei Prancūzija atsisakys ratifikuoti Paryžiaus sutartį dėl vadinamosios „Europos gynybinės bendrijos“ sudarymo, Vakarų Vokietija kartu su atgaivintomis jos ginkluotomis pajėgomis bus netarpiškai įjungta į agresyvią Šiaurės Atlanto sąjungą per Prancūzijos galvą.

Būdami priversti atsižvelgti į tautų siekimą taikos, Vakarų valstybių atstovai neretai įtikinėja apie savo norą susitarti su Tarybų Sąjunga dėl neišspręstųjų problemų, įtempimo sušvelninimo

interesais. Kiek tokie įtikinėjimai nesutampa su Vakarų valstybių vykdoma politika, galima spręsti iš jų pažiūros į Vokietijos klausimo sprendimą. Žodžiais Vakarų valstybės pasisako už Vokietijos problemos apsvarstymą dalyvaujant Tarybų Sąjungai. O iš tikrųjų jos visomis priemonėmis forsuoja ratifikavimą Paryžiaus ir Bonos militaristinių sutarčių, kurios įformina Vakarų Vokietijos įjungimą į agresyvią Atlanto sąjungą. Aišku, kad šių sutarčių ratifikavimas daro negalimą Vokietijos suvienijimą į vieningą, demokratinę ir taikingą valstybę.

Vakarų valstybės teigia, kad jos esančios už Vokietijos klausimo apsvarstymą su Tarybų Sąjunga, tuo pat metu priima Londono pasitarime separatinį susitarimą dėl Vakarų Vokietijos įtraukimo į agresyvią Atlanto sistemą, nukreiptą savo smailiu prieš Tarybų Sąjungą. Argi tokia Vakarų valstybių pozicija nedaro iš anksto beprasmišką Vokietijos problemos svarstymą keturių valstybių pasitarime? Ar mes čia neturime reikalo su Vakarų valstybių mėginimu primesti Tarybų Sąjungai savo poziciją Vokietijos klausimu, o nepasisekimo atveju, apkaltinti Tarybų Sąjungą „nenoru“ taikiai sureguliuoti Vokietijos problemą ir tuo pačiu apgauti pasaulinę viešąją nuomonę?

Vokietijos klausimo taikaus išsprendimo priešai turėtų atminti, kad visas jų intrigas, kurių tikslas yra parengti karą, akylai seka taikingos tautos. Tautos gerai mato, kaip ne visai išmintingi Vašingtono politikai, kai kurių paslaugų Anglijos ir Prancūzijos veikėjų padedami, žaidžia su ugnimi, atkurdami Vakarų Vokietijoje agresijos židinį.

Blaiūs Vokietijos politikai negali nesuprasti, kad kelias, į kurį mėgina įtraukti jų šalį Bonos revanšistai, lemia pražūtingus padarinius visai vokiečių nacijai.

Vakarų Vokietijos remilitarizavimo ir įtraukimo į agresyvią Atlanto sąjungą politika neatskiriamai susijusi su politika, pagal kurią eilėje Europos valstybių sudaromas tinklas karinių bazių, esančių visai arti Tarybų Sąjungos ir liaudies demokratijos šalių sienų. Neabejotina, kad tai tikrai skirtingos pusės tos pačios politikos, kuri yra nukreipta į karo parengimą prieš demokratinės stovyklos valstybes. Bet iš to reikia padaryti ir atitinkamas išvadas.

Kas tikrai siekia sušvelninti tarptautinį įtempimą, tas negali aplenkti klausimo dėl likvidavimo karinių bazių svetimos teritorijose. Tarybų Sąjunga ne kartą kėlė ir atkakliai kelia dabar šį klausimą Vakarų valstybėms. Tačiau jos kiekvieną kartą aplenkia jį.

Dar daugiau Jungtinės Amerikos Valstybės pastaruoju metu sustiprino spaudimą Norvegijai ir Danijai klausimu dėl to, kad jos suteiktų bazes, sudarė susitarimus dėl karinių bazių su Graikija ir frankistine Ispanija, o taip pat visomis priemonėmis ragina tam Iraną ir kitas Artimųjų bei Viduriniųjų Rytų šalis.

Vakarų valstybės atkakliai priešinosi tam, kad būtų priimti nutarimai dėl atominio, vandenilinio ir kitų masinio naikinimo ginklo rūšių uždraudimo, dėl didžiųjų valstybių apsiginklavimo sumažinimo. Nurodoma į tai, kad šie klausimai svarstomi Suvienytųjų Nacijų Organizacijoje. Bet yra žinoma, kad jie svarstomi Suvienytųjų Nacijų Organizacijoje nuo pat šios organizacijos įkūrimo pradžios, ir bergždžių diskusijų galo nematyti.

Dabar tautos netiki žodžiais, kurie neparemiami darbais. O imperialistinių valstybių valdančiųjų sluoksnių darbai visiškai parodo juos kaip

taikos priešus, kaip vykdytojus politikos, nukreiptos į tautų nesantaiką, naujo karo rengimo interesus.

Tarybų Sąjunga nenukrypsta ir nuosekliai vykdo taikos ir draugystės tarp visų tautų politiką. Tam, be kita ko, tarnauja ir jos politika, nukreipta į ekonominių ryšių su užsienio šalimis plėtimą. Mūsų ekonominiai santykiai su liaudies demokratijos šalimis metal iš metų vystosi ir stiprėja. Tuo pat metu Tarybų Sąjunga šiemet pasirašė prekybinius susitarimus ir su Prancūzija, Italija, Argentina, Suomija, Švedija ir daugeliu kitų šalių. Mes teikiame didelę reikšmę tarptautinių ekonominių ryšių stiprinimui, kas turi padėti mažinti tarptautinį įtempimą. Mes ketiname ir ateityje visokeriopai prisidėti prie prekybos tarp valstybių plėtimo savitarpio naudos pagrindu.

Proletarinio internacionalizmo idėjų sucementuota, galingoji demokratijos ir socializmo šalių stovykla tvirtai žengia tolesnio pakilimo keliu visose ekonominio, politinio ir kultūrinio gyvenimo srityse, daro vis didesnę ir teigiamą įtaką tarptautinei situacijai pažangos, taikos ir demokratijos interesais.

Už taiką kovojančios jėgos nepaliaunamai auga, stiprėja ir yra svarbus veiksnys stiprinant taiką visame pasaulyje. Reikšminga, kad šiais metais įvykę pasauliniai moterų, jaunimo ir profsąjungų kongresai parodė karštą milijonų siekimą vienybės kovoje už taiką, prieš ginklavimosi varžybas ir kapitalistinių monopolijų puolimą prieš darbo žmonių telses ir laisves. Vienybėje—darbo žmonių jėga, jėga visų žmonių, kurie kupini troškimo užkirsti kelią karui ir apginti taiką. (Audringi, ilgai trunkantieji plojimai).

Draugai!

Tarybinė santvarka, susikūrusi mūsų šalyje prieš trisdešimt šešerius metus Spalio pergalės išdavoje, kasmet daro vis labiau pertvarkančią įtaką pasaulio istorijos eigai. Spalio revoliucijos paskelbtieji principai dabar tapo milžiniška jėga, kuri sutelkia galingąją socializmo ir demokratijos stovyklą, kelia į paslaukojančią kovą už laisvę bei pažangą vis naujus ir naujus milijonus darbo žmonių.

Pažymėdami Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos trisdešimt šeštąsias metines, mes teisėtai didžiuojamės laimėjimais, kuriuos pasiekė Tarybų Sąjungos tautos.

Mums yra iškilę dideli uždaviniai. Jiems išspręsti reikalingas naujas jėgų įtempimas, pasirengimas ir pasiryžimas įveikti bet kuriuos sunkumus, esančius mūsų kelyje. Bet tarybiniai žmonės niekad nebijojo sunkumų. Mes galime su visišku įsitikinimu pasakyti, kad tarybinė liaudis, vadovaujama mūsų šlovingosios Komunistų partijos, įkvepiama visanugalinio Markso—Engelso—Lenino—Stalino mokslo, nenukrypsta žengs pirmyn į naujas pergalės komunizmo statyboje. (Plojimai).

Tegyvuoją Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 36-osios metinės! (Plojimai).

Tegyvuoją taiką tarp tautų! (Plojimai).

Tegyvuoją didžioji tarybinė liaudis! (Plojimai).

Su Lenino—Stalino vėliava, Komunistų partijai vadovaujant—pirmyn, į komunizmo pergalę! (Ilgai, audringi plojimai. Salėje pasigirsta šukšmai Tarybų Sąjungos Komunistų partijos garbei, jos Centro Komiteto ir Tarybinės Vyriausybės garbei).

PAMINĖJO DIDŽIAJĄ SUKAKTĮ

Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 36-osioms metinėms paminėti Kupiškėje įvyko iškilmingas minėjimas ir darbo žmonių demonstracija.

Iškilmingi susirinkimai Didžiajam Spaliui paminėti įvyko visuose rajono kolūkiuose, įmonėse, mokyklose. Kupiškio valstybinio mūlo darbininkai Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 36-ąsias metines sutiko įvykdę metinį darbų planą.

B. MALYTĖ

Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 36-ųjų metų šventė.

Nuotraukoje: Vilniaus darbo žmonių demonstracija.

L. Meinerto nuotrauka.

[ELTA].

PARADAS IR DEMONSTRACIJA RAUDONOJOJE AIKŠTĖJE MASKVOJE

Galingo politinio, ūkinio ir darbo pakilimo aplinkoje sutiko Tarybų šalis Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 36-ąsias metines.

Itin iškilminga bei didinga buvo lapkričio 7 d. galingosios Tarybų valstybės sostinė — Maskva. Šventiškai papuoštos miesto magistralės ir gatvės. Ant fasadų žėri TSKP CK Spalio šūkiai. Šlama vėliavų šilkas. Paniurės ruduo tarsi atsitraukė, žvelgiant į šimtus tūkstančių puošnių apsirengusių maskviečių, kurie išėjo į gatves su gėlėmis, spalvingais transparantais. Virš Maskvos sklinda skambios laimės, darbo ir taikos dainos!

Didingai rimta Raudonoji aikštė — liaudies iškilnių vieta. Svarbiausiosios universalinės parduotuvės fasadas — raudonųjų audeklių liepsnoje. Centre — didžiulis barjelas, kuriame pavaizduotas genialusis Komunistų partijos įkūrėjas ir jos išmintingasis vadovas V. I. Leninas, jo mokinys ir jo reikalo tęsėjas didysis J. V. Stalinas. Spindi šešiolikos brolišųjų sąjunginių respublikų herbai. Ant raudonųjų audeklių parašyta: „Pirmyn, į komunizmo triumfą!“.

Išilgai viso aikštės ilgio nutįso tiksliai apibrėžti išrikiavusios paradui kariuomenės kvadratai.

Granito tribūnose, prie Kremiaus sienos — TSKP CK nariai, TSRS ir RTFSR Aukščiausiųjų Tarybų deputatai, profsąjungų vadovai, VLKJS CK nariai, Tarybų Sąjungos Didvyriai ir Socialistinio Darbo Didvyriai, pramonės ir žemės ūkio novatoriai, mokslo ir meno žmonės. Dalyvauja diplomatinio kopo nariai, kariniai atašės. Čia pat gausios delegacijos iš užsienio.

Mauzoliejaus tribūnoje — partijos ir vyriausybės vadovai — draugai G. M. Malenkovas, V. M. Molotovs, N. S. Chruščiovas, K. J. Vorosilovas, L. M. Kaganovičius, A. I. Mikojanas, M. Z. Saburovas, M. G. Pervuchinas, N. M. Švernikas, P. K. Ponomarenko, M. A. Suslovas, P. N. Pospelovas, N. N. Šatalinas, M. F. Škiriatovas, tarybinių Ginkluotųjų Pajėgų maršalai, generolai ir admirolai. Juos ovacija sutinka Raudonojoje aikštėje esantieji svečiai.

Dešimtą valandą ryto iš Spaso bokšto vartų atviru automobiliu išvažiuoja primantis paradą TSRS Gynybos ministras, Tarybų Sąjungos maršalas N. A. Bulganinas. Jis apvažiuoja kariuomenę, sveikinasi su ja ir sveikina Didžiojo Spalio 36-ųjų metinių progą. Griaušmingas „ura“ galingomis bangomis nuaidi, atsakant į Gynybos ministro pasveikinimą.

Apvažiavęs kariuomenę, draugas Bulganinas pakyla į Mauzoliejaus tribūną ir sako kalbą, kurios buvo klausos-

masi visuose Tarybų Sąjungos kampeliuose, toli už mūsų Tėvynės ribų.

N. A. Bulganino kalboje visiškai aiškiai, su nesvyruojama jėga ir logika, dar ir dar kartą išreikšta tarybinių žmonių taikos, tarptautinio bendradarbiavimo valia, valia vardan taikos stiprinti Tarybų valstybės galybę. Galingai griaudžia šventinio artilerijos saluto salvės, didingai skamba Tarybų Sąjungos himnas.

Fanfarų šaukiamasis garsas praneša apie iškilmingo kariuomenės žygiavimo pradžią. Jį pagal nusistovėjusią tradiciją atidaro karinių akademijų klausytojai. Štai sujudo Raudonosios Vėliavos ordino, Lenino ordino ir Suvorovo 1-ojo laipsnio ordino M. V. Frunzės vardo karinės akademijos klausytojų suvestiniai batalionai. Darnūs, tarsi iš metalo nulietai, karininkų batalionų kvadratai. Žengia daugelio mūsų už Tėvynę veteranai.

Nepriekaištinga rikiuote žygiuoja Lenino vardo karinės-politinės akademijos, Dzeržinskio vardo artilerijos akademijos, Stalino vardo šarvuotųjų tankų bei mechanizuotosios kariuomenės akademijos, Kuibysėvo vardo karo inžinerijos akademijos, Žukovskio vardo karinės oro inžinerijos akademijos klausytojai.

Žygiuoja kariniai jūrininkai. Jūrininkų gretas pakeičia pasieniečių gretos. Per dešimtis tūkstančių kilometrų nutįso Tarybų Sąjungos sienos. Ir nenuilstamai diena naktį, esant sniego pūgai, vasaros kaitrai ir rudens darganai, budriai eina savo sargybą šlovintieji mūsų Tėvynės sienų sargybiniai.

Štai įžengia į aikštę jauniausieji parado dalyviai — Kijevo Suvorovo mokyklos ir Leningrado Nachimovo mokyklos auklėtiniai...

...Virš Raudonosios aikštės stiprėja motorų gaudesys. Prasideda oro parasas. Pasakui flagmano orlaivį virš aikštės banga po bangos milžinišku greičiu praskrieja reaktyviniai lėktuvai.

Tuo tarpu į aikštę įžengia Tamosės Raudonosios Vėliavos ordino ir Suvorovo ordino Kalinino vardo gvardijos šaulių divizija. Po keturis gretoje važiuoja šarvuoti transporteriai su gvardiečiais-pėstininkais. Galingomis automašinomis važiuoja parašutinininkai-desantininkai. Tarsi artėjanti audra, auga gaudimas—važiuoja rūsioji tarybinė artilerija. Prie galingųjų „zisu“ ir vilkikų prikabintos važiuoja patrankos, haubicos, minosvaidžiai, zenitiniai įtaisiniai.

Pagal tradiciją iškilmingasias kariuomenės eitynes baigia suvestinis dūdų orkestras.

Keturiasdešimt penkias minutes truko karinis paradas. Tarybiniai kariai pademonstravo aukštą drausmę ir or-

ganizuotumą, puikų išsimokslinimą.

Kariuomenės parasas pasibaigė; kažkur prie Maskvos upės tilto nutyla kovos mašinų gaudimas. O nuo Istorijos muziejaus pusės į plačią Raudonosios aikštės erdvę įsilieja šventinės demonstrantų kolonos. Eitynes pradeda daugiakūstantinis fizikultūrininkų būrys. Aikštė sumirguliuoja ryškiomis spalvomis nuo daugybės sporto draugijų šilkinių vėliavų ir vėliavėlių. Sveikindami partijos ir vyriausybės vadovus, jaunuoliai ir merginos kelia tūkstančius gėlių puokščių. Skamba daugiabalsis sutartinis sveikinimas:

—Tarybų Sąjungos Komunistų partijai—Šlovė! Šlovė! Šlovė!

Tarsi jūros mūša, pragliaudžia aikštę „ura!“. Ir štai jau priešais Mauzoliejų žygiuoja suvestinė vėliavininkų kolona—pusantro tūkstančio vėliavų! Priešakyje—Maskvos vėliava, apvainikuota Lenino ordinu.

Į aikštę įžengia darbo Maskva. Eina staklių gaminotojai ir tekstilininkai, metalurgai ir žemės ūkio mašinų kūrėjai, geležinkelininkai, mokslininkai, kultūros veikėjai, mokytojai, studentai.

Virš manifestantų gretų—mokslinio komunizmo kūrėjų Markso, Engelso, Lenino, Stalino portretai. Darbo žmonės neša partijos ir Tarybinės vyriausybės vadovų portretus.

Nesuskaitomose plakatuose, maketuose, diagramose atsispindi Maskvos įmonių laimėjimai, pasiekti Spalio metinių išvakarių socialistiniame lenktyniavime, kovoje už penktojo penkmečio užduočių įvykdymą pirma laiko, už smarkų liaudies vartojimo reikmenų gamybos pakilimą.

Demonstrantai karštai sveikina savo svečius—didžiosios Kinijos ir didvyriškosios Korėjos, liaudies demokratijos šalių pasiuntinius, atvykusius į Maskvą į Spalio iškilmes.

13 valandą 45 minutės sostinės darbo žmonių demonstracija baigiasi. Raudonąją aikštę vėl užpildo tūkstančiai fizikultūrininkų. Nuo krašto iki krašto virš sportininkų kolonų iš milžinišku raidžių sudedamas šventas tarybinės liaudies devizas:

VPERIOD,
K POBEDE
KOMUNIZMA!

(Pirmyn, į komunizmo pergalę!)

Spalio demonstracija ryškiai išreiškė neišardomą Komunistų partijos, Tarybinės vyriausybės ir liaudies vienybę, išreiškė solidarumą su kitų šalių darbo žmonėmis, kovojančiais už tarptautinio įtempimo sumažinimą, už taiką visame pasaulyje.

(TASS-ELTA).

S P O R T A S

Subačiaus vidurinėje mokykloje

Siekiant pakelti tinklinio, stalo teniso ir krepšinio žaidimo lygį, Subačiaus vidurinės mokyklos sporto kolektyvas Spalio revoliucijos 36-ųjų metinių garbei suruošė vieno minuso apylinkės tinklinio varžybas, individualines stalo teniso ir krepšinio rungtynes tarp stoties ir vidurinės mokyklos komandų.

Subačiaus apylinkės tinklinio varžybose dalyvavo dvi Subačiaus vidurinės mokyklos mergaičių, dvi berniukų, mokytojų, „Pirmūno“ kolūkio ir stoties komandos.

I-mos ir II-ros mergaičių komandų susitikimas vyko II-ros komandos persvare, kurios sudėtyje žaidė A. Gromulaitė, L. Moteikaitė, R. Silickaitė, D. Meiliūnaitė, J. Leščinskaitė ir I. Zaborskytė. Rungtynių pasekmė 2:1 (16:14;5:15;15:4).

Subačiaus vidurinės mokyklos vyrų komandos susitikimas su stoties komanda vyko aiškioje moksleivių persvare. Rungtynes pasekmė 2:0 (15:6;15:4) laimėjo moksleiviai.

Gerai pasirodė „Pirmūno“ kolūkio tinklininkai, žaidę su vidurinės mokyklos mokytojais. Rungtynių pasekmė 2:0 (15:9;16:14) kolūkiečių naudai. Tačiau pusfinalyje kolūkiečiai sužaidė silpniau ir pralaimėjo vidurinės mokyklos jauniems rezultatu 0:2 (13:15;12:15).

Užbaigė rudens sporto sezoną

Juodpėnų septynmetėje mokykloje šių metų rudens sporto sezono užbaigimo programa įvyko įvairių šakų sportinės varžybos. Jose neblogai pasirodė VI ir VII klasių mo-

žymiai geriau sukovėjo Subačiaus vidurinės mokyklos vyrų ir jaunių komandos. Visą laiką vyko įdomi ir permaininga kova. Rungtynės baigėsi rezultatu 2:1 (14:16;15:9;22:20) vyrų komandos naudai, kurios sudėtyje žaidė V. Kazakevičius, P. Pečiulis, V. Barauskas, A. Lukoševičius, D. Nalivaika, A. Vanagas.

Toliau buvo vykdomos vieno minuso stalo teniso individualinės varžybos, kuriose dalyvavo 22 tenisininkai. Techniškai puikų žaidimą parodė L. Žalys, kuris finale pralaimėjo buvusiam Subačiaus vidurinės mokyklos auklėtiniui Vyt. Šimui.

Toliau vyko krepšinio rungtynės tarp vidurinės mokyklos ir stoties komandų. Pirmą kėlinį rezultatu 14:13 laimėjo miesto komanda. Antrame kėlinyje žymiai geriau sukovėjo moksleivių penketukas, pasiekęs pergalę rezultatu 32:19. Komandos sudėtyje žaidė A. Balsevičius, V. Barauskas, P. Pečiulis, A. Vanagas, D. Nalivaika. Šiose rungtynėse labai gerai pasirodė A. Vanagas, kuris pelnė 17 taškų, taip pat A. Balsevičius, pelnęs 9 taškus.

Teisėjavo mokinys A. Zuozas.

V. KAZAKEVIČIUS
Tinklinio sekcijos vadovas

NAUJOS KNYGOS

MACIAUSKAS, J. Tėvynės karo frontuose. Atsiminimai. Lit. red. M. Sluckis. 2-sis leid. V., Valst. grož. lit. I-kl., 1953. 272 p.; 11 il. 1.10.000 egz. Rb 55,5. Ir.

LIETUVIŲ kalbos dėstymas V—VII klasėse. Metod. laiškai. K., Valst. ped. lit. I-kl., 1953. 44 p. (Lietuvos TSR Švietimo m-ja. Resp. mokytojų tobulinimosi in-tas). 3.000 egz. Rb 0,70.

KOSTINAS, S. I. Meteorologijos ir klimatologijos pagrindai. (Vadovėlis miškų ūkio ir miškų technikos in-tams). V., Valst. polit. ir moksl. lit. I-kl., 1953. 372 p., il. ir žml.; 2 žml. 1. 1.000 egz. Rb 9,30. Ir.

EGLINIS, M. Tėvo atvaizdas. (Apsakymai. Jaun. mokykl. amž. vaikams). II. S. Gračiovo. V., Valst. grož. lit. I-kl., 1953. 42 p., il. 1.000 egz. Rb 1,70. Ir.

GUKASIANAS, O. Mažieji keršytojai. (Hasano pasakojimas). (Septynmečių m-klų mokiniams). Pieš. V. Jermolovo. Vertė S. Nosevičiūtė. V., Valst. grož. lit. I-kl., 1953. 100 p., il. 10.000 egz. Rb 2,05. Ir.

VORONKOVA, L. Sninga.

(Apsakymas. Vyr. ikimokykl. amž. vaikams). Pieš. N. Knoring. Vertė M. Kazlauskaitė. V., Valst. grož. lit. I-kl., 1953. 50 p., il. 20.000 egz. Rb 2,15. Ir.

ANDRIJEVAS, A. Šviesūs tollai. Apsakymai. (Vid. ir vyr. amž. vaikams). Pieš. V. Vysockio. Vertė V. Mikalauskas. V., Valst. grož. lit. I-kl., 1953. 184 p., il. 8.000 egz. Rb 4,90. Ir.

MARŠAKAS, S. Dvylika mėnesių. (Pasaka. Ikimokykl. amž. vaikams). II. V. Černiauskaitės. Vertė D. Urbas. V., Valst. grož., lit. I-kl., 1953. 17 p., il. 25.000 egz. Rb 1,50.

TINKLINIS. Varžybų taisyklės. V., Valst. polit. ir moksl. lit. I-kl., 1953. 40 p., il. 6.000 egz. Rb 0,40.

DOVYDAITIS, JONAS. Dideli įvykiai Naujamiestyje. (Romanas. 2-sis leid.). V., Valst. grož. lit. I-kl., 1953. 726 p. 10.000 egz. Rb 11,20. Ir.

SLUCKIS, MYKOLAS. Adomėlis sargybinis. Apsakymai. (Jaun. mokykl. amž. vaikams). II. V. Jurkūno. V., Valst. grož. lit. I-kl., 1953. 102 p., il.; 6 il. 1. 10.000 egz. Rb 2,60. Ir.

Redaktorius S. ZAUKA